

Како ствари стоје, нешто ће се мењати у Резолуцији раздора, а изгледа да у густим облацима резолуционог дима има и оне ствари чим је Читлук Сахибија издао још једно историјско саопштење у коме је могућност компромисног решења назвао „капитулацијом“. Бесмислено је том свату који обитава у зачараном чардаку патолошких делузија указивати на то да су капитулацију још ономад потписали Милошевићеви генерали. За домаћу јавност, међутим, та је капитулација представљена као велика победа. Коштуница би, како видимо, да настави тај победоносни тренд.

Но, добро, сада када Читлук Сахибија обеучен тумара по немирној граници цензуса, беспредметно је бавити се његовом суманутошћу. Разложније је да ми погледамо шта се ради на двору Јего Сијателства. Ка и вазда, двор је обавијен измаглицом ћутње и мистификација, мада понешто процури у јавност која се одмах на смрт уплаши процуротине. Наш господар и његов спољни министар очигледно имају више информација од нас обичних смртника и све што се на ту тему може рећи јесте да те информације не говоре ништа добро. Јесте, немачки је спољни министар - чије су непријатне поруке у патриотској јавности одмах багателисане његовом хомосексуалношћу - такође био двосмислен. Даје се наслутити да је Вестервеле - кад се осамио са Тадићем (чуди ме да таблоидима ово није запало за око) - извадио кристалну куглу и свом домаћину показао будући развој догађаја у Србији.

Није Господар морао чекати Немца, уз то - саклони Боже - и аџувана. О свему томе се могао лепо обавестити из баба Кураниног пророчанства о коме је и на овим страницама било речи. Идем тако далеко и кажем: није морао ни баба Куранино пророчанство листати. Тврд вам стојим - зна Јего Сијателство врло добро да ће, настави ли са хистеричним спољнополитичким курчењем, Србија у веома догледно време постати мрачни вилајет, врло сличан вилајету који се од њега отцепио. Што ће рећи: царство безакоња, обећана земља јуродивих малоумника и Елдорадо корумпираних политиканата у служби криминала. Све поменуто је већ присутно, доста јако и само чека погодан моменат да ствари преузме у своје руке. Има Господар и сасвим довољно моћи да заустави негативну спиралу. Има за то и скупштинску и гласачку подршку. Па, питање је сад, због чега оклева?

Сад ћу да вам кажем. Косовска прича, настала у последњој четврти XIX века, оновремено донекле и савремена и функционална, временом је прерасла у окамењену друштвену лаж. И опет ћу поновити: да је стварно Косово била било чија стварна брига, не би никада одлазило из Србије. Идеолошко, пак, Косово, у које ништа не треба

улагати, а које доноси политички и сваки други профит, никада и није било у Србији нити на било ком другом месту. Сада већ сви знају да се ту ради о лажи. Политичари знају да лажу, сиротиња раја зна да је лагана, у суштини никога, осим људи на Косову, за Косово није брига, али нико се не усуђује да каже да је цар го. Е сад, остаје нам да видимо како ће ствари даље тећи. Да ли ће се - што би било добро - национална енергија преусмерити на консолидацију преостатка Србије или ће се наставити са деструктивним концептуализмом одбране нечега што се одавно нема. Ако ово последње преовлада, ево бесплатног савета: купујте кожне гаће.

(Данас)